

A1.ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Λίγο αργότερα τρομοκρατημένος από τα νέα της σφαγής σύρθηκε προς το πιο κοντινό λιακωτό, και κρύφτηκε ανάμεσα στα παραπετάσματα που κρέμονταν στην πόρτα. Ένας στρατιώτης καθώς έτρεχε εδώ και εκεί παρατήρησε τα πόδια του.

Στο τέλος η κοπέλα, κουρασμένη από την πολλή ορθοστασία, ζήτησε από τη θεία (της) να της παραχωρήσει για λίγο τη θέση της. Τότε η Καικιλία είπε στην κοπέλα: «Εγώ σου παραχωρώ τη θέση μου ευχαρίστως». Η ίδια η πραγματικότητα επιβεβαίωσε αυτό το λόγο λίγο αργότερα. Πέθανε δηλαδή η Καικιλία, που ο Μέτελλος την αγάπησε πολύ, όσο ζούσε· έπειτα αυτός πήρε (παντρεύτηκε) την κοπέλα για γυναίκα του.

Ο Καίσαρας μαθαίνει από τους αιχμαλώτους αυτά που γίνονται στο στρατόπεδο του Κικέρωνα και σε πόσο μεγάλο κίνδυνο βρίσκονται τα πράγματα. Τότε πείθει κάποιον από τους Γαλάτες ιππείς να μεταφέρει μια επιστολή στον Κικέρωνα. Φροντίζει και προνοεί να μη μαθευτούν από τους εχθρούς τα σχέδιά μας, αν αρπάξουν την επιστολή προτού φτάσει στον προορισμό της.

B1α.

nomina

caedium, caedum

vela

fores

puellis

sedum

haec

re

quiddam

nostra

B1β.

propius

longiore

libentissime

plus, plurimum

B2α.

recessu

prorepunt

animadvertens

roget

dic

gerenda sunt

sunto

persuaserunt,/-ere

defer, deferendo

B2β.

moriatur

moreretur

moritura sit

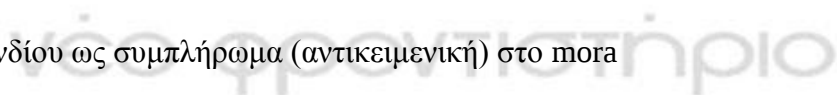
mortua sit

mortua esset

Γ1α. ab insidiatoribus: εμπρόθετος προσδιορισμός του ποιητικού αιτίου στη μετοχή exclusus (έμψυχο)

cui: δοτική προσωπική κτητική από το est

standi: γενική γερονδίου ως συμπλήρωμα (αντικειμενική) στο mora

Γ1β. ut (a Gallo) ad Ciceronem epistula deferatur

ne hostes nostra consilia cognoscant

Γ1γ ex/de/ ab solarior

Γ2α. ut sibi paulisper loco cederet: δευτερεύουσα ονοματική βουλητική (καταφατική) ως έμμεσο αντικείμενο στο rogavit

quam Metellus multum amavit: δευτερεύουσα αναφορική προσδιοριστική ως προσδιορισμός στο Caeciliam

dum vixit: δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο amavit

Γ2β. Είναι δευτερεύουσα ονοματική πλάγια ερωτηματική ως αντικείμενο στο cognoscit. Εισάγεται με την ερωτηματική αντωνυμία quae (μερικής αγνοίας), εκφέρεται με υποτακτική γιατί η εξάρτηση δίνει υποκειμενική χροιά στο περιεχόμενό της, χρόνου ενεστώτα γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (cognoscit) για να δηλώσει σύγχρονο στο παρόν.

Γ2γ. Tu inter vela praetenta foribus te abdidisti.

Γ2δ. quod/ quia/ quoniam exterritus erat

cum exterritus esset

Επιμέλεια απαντήσεων: Μαρία Σολωμού, Ειρήνη Καρούση

